

નમસ્કાર ગાંધીનગર

પમરાટ

દૂરતા કોઈ વખત મોઢી પડી,
પણ નિકટતા તો સતત મોઢી પડી.

જીવવા જેવું જ જીવાયું નહી,
જીવવાની આવડત મોઢી પડી.

મહેક તારા શહેરમાં સારી હતી,
શ્વાસમાં ગઈ કે તરત મોઢી પડી.

આમ તો ઘરમાં કશું નહોતું છતાં,
બહાર રહેવાની શરત મોઢી પડી.

-જવાહર બક્ષી

પાથેય

જીવવાની આવડત - રમેશ ૬૬૬૨

આપણી આસપાસનો મોહપાશ જબરો હોય છે. કેટલીક વસ્તુઓ નજીક લાગે છે તો અમુક દૂર લાગતી હોય છે. આ દૂરતા અને નિકટતાનો ખયાલ સમજવા જેવો છે. આમ જોઈએ તો એક સાપેક્ષ વસ્તુ છે. ભૌગોલિક રીતે જે દૂર છે એની વાત જુદી છે. એ વાસ્તવિક છે. માણસનું મન જે માપદંડ રાખે છે, એમાં દૂર અને નજીકના ખયાલો અલગ હોય છે. ઘણીવખત જેને આપણે દૂર માની ભાગતા રહીએ છીએ અથવા તો અવગણતા રહીએ છીએ એવી ઘણી ઘણી સાબિત થતી હોય છે. જેને આપણી નીકટ અથવા તો આત્મીય ગણી પ્રેમ કરતા રહીએ એવી ઘણી વાસ્તવમાં આપણાથી લાખો જેવજ દૂર હોય છે. ત્યારે કહી શકાય કે આવી નીકટતાખરેખર મોઢી હોય છે !

આપણે જીવવાનું પણ એક શાસ્ત્ર વિકસાવ્યું છે. જિંદગીના કોઈ એવા ચોક્કસ માપદંડોના હોઈ શકે. એ વહે છે, જેમ કોઈ જાનપ્રવાહ પોતાનો રસ્તો શોધી લે છે એમ. જીવન એક કુદરતી પ્રવાહની જેમ વહેતું રહે છે. આપણને લાગે છે કે કોઈ આયાસ કરીએ છીએ એનો આ પ્રયાસ છે, પરંતુ હકીકતમાં એવું હોતું નથી. જીવવા જેવું હોય છે એ ખરેખર જીવતા નથી. એની આવડત કેળવવામાં જ સમય વિતાવી નાખીએ છીએ. ઘણીવખત જીવવા કરતાં જીવવાની આવડત મોઢી સાબિત થતી હોય છે !

સંબંધનું કામ સુગંધ જેવું છે. એ ફેલાય એટલે આપોઆપ એનો અનુભવ થાય છે. એ હંમેશા ગમે છે. મહેક આપા શહેરમાં પ્રસરી જાય અને એ આપણાથી અલિસ હોય એવું કેમ બને ? મહેક એટલે સંબંધ. એની પાછળ આપણો મોહ હોય છે આ મોહ અથવા લગાવ છે જ આપણી મર્યાદા બની જાય છે. એ રીતે જોઈએ તો જે મહેક આપણા શ્વાસમાં ઘૂસી જાય છે એ મોઢી સાબિત થાય છે. કવિ મહેકના પ્રતીક દ્વારા આપણા આસકત ભાવની વાતને? સરસ રીતે ઉપસાવે છે.

માણસનો સ્વભાવ એવો છે કે એને પોતાનો વૈભવ ઓહો લાગે. એવું લાગે છે કે બધા જ સુખો બહાર છે. એટલે જ એનું મન આમતેમ ભટકતું રહે છે. એ જો નિરાંતે જુએ તો ખ્યાલ આવે કે સાચું સુખ તો આપણી અંદર અને આપણા નિવાસમાં જ રહેલું છે! આપણે એને ખાલીખમ માનતા હોઈએ છીએ. આ ભ્રમજાળ સમજવા જેવી છે.

પોતાનું જીવન એટલે જાણે પોતાની આસપાસનો માહોલ એવું આપણે માનતા રહીએ છીએ. આવો એક ભાવ સામાન્ય રીતે દરેકમાં હોય છે. અને એટલે જ આમતેમ આડાઅવળા ફાફા મારવાની ઘણાને આદત પણ હોય છે. આ મિથ્યા આવનજાવનની બહુ મોડા ખબર પડતી હોય છે. આપણું જે કંઈ છે એ આપણી પોતાની પાસે જ હોય છે. બહાર જોવાની કે કશું શોધવાની મથામણ ઘણીવાર એ? હદે થતી રહે છે કે સાચી પરિસ્થિતિનો ખ્યાલ આવતો નથી. જ્યારે એવું માનીએ છીએ કે આપણા ઘરમાં કશું નથી ત્યારે બહારથી કશુંક શોધવાની આદત ખરેખર મોઢી પડી જતી હોય છે !

ભુજની વ્રજભાષા પાઠશાળા: મેઘાણી લોકસાહિત્ય કેન્દ્ર રાજકોટનું પ્રેરણાસ્ત્રોત

ગુજરાત રાજ્યની સ્થાપનાને ૫૦ વર્ષ પુરા થયા એ મહત્વની ઘટના હતી. આ સંદર્ભમાં રાજ્ય સરકારે જ્યારે સ્વર્ણમ ગુજરાત મહોત્સવની ઉજવણી (૨૦૧૦) માટે તૈયારી કરી રહ્યું હતું ત્યારે અનેક વિષયો અંગે ચર્ચા વિચારણા થઈ હતી. એવી કઈ બાબતો છે કે ગુજરાતના ઉજવણ વારસા સમાન હતી. આ બાબતોમાંથી કેટલીક બાબતો બદલાતા સમયમાં હાંસિયામાં પણ કહેવાઈ ગઈ હોય તેમ બનવું સ્વાભાવિક છે. આથી આવી બાબતોને પુનઃ ચકાસીને તેને ફરી ઉજાગર કરવાનો રાજ્ય સરકારનો વિચારપૂર્વકનો આ પ્રયાસ હતો. આ બાબતમાં વિચારણા માટે સચિવોની એક ઉચ્ચ કક્ષાની સમિતિ કામ કરતી હતી. આ બાબતમાં અનેક સાક્ષરો-કેળવણીકારો તેમજ જાણકારી ધરાવતા લોકોના મંતવ્ય પણ મેળવવામાં આવતા હતા. રાજ્યના તત્કાલીન મુખ્યમંત્રીશ્રી આ સમિતિને દિશાસૂચન તેમજ માર્ગદર્શન પુરા પાડતા હતા. આ વિષયોની ચર્ચામાં યોગદાન આપવાની મારી પણ જવાબદારી હતી. આ ચર્ચાઓ દરમિયાન સ્વાભાવિક રીતે જ ગુજરાતના સાહિત્ય સંગીત તથા લોકકલાઓ બાબતમાં પણ વિશદ ચર્ચાઓ થઈ. એક વાત લગભગ સૌના મનમાં રમતી હતી કે ગુજરાતના સમગ્ર સાહિત્ય ભંડારમાં લોકસાહિત્ય તેમજ ચારણી સાહિત્યનું એક આગવું મૂલ્ય છે. જો આ હોતકાંતો સાંવત્રિક સ્વીકાર હોય તો તેના જતન તેમજ સંવર્ધન માટે સરકારે કંઈક આયોજન કરવું જોઈએ તેવું તત્કાલીન મુખ્યમંત્રીશ્રીનું માર્ગદર્શન હતું. આ સંદર્ભમાં જેમના મહત્વના સૂચનો આપ્યા હતા તેમાં બે જાહેર જીવનના જાણીતા આગેવાનો શ્રી પુરુષોત્તમ રૂપાલા (હાલના કેન્દ્ર ટેકોનો ખાતમો બોલાવવામાં આવેલ અને બીજા ૫૦૦ વાહનોનો નાશ થયેલ અને તેમાંના કેટલાક ભારતીય સેના દ્વારા કબજે લેવામાં આવેલ. પાકિસ્તાની સેનાના ૨૦૦ સૈનિકોના મૃત્યુ થયેલ.

રીતે જે તના પર રાજ્ય સરકારે વિશેષ ધ્યાન આપ્યું હતું. રાજકોટ સ્થિત ઝવેરચંદ મેઘાણી લોકસાહિત્ય કેન્દ્રના શ્રી ગણેશ એ આ ચર્ચા વિચારણા તેમજ તત્કાલીન રાજ્ય સરકારની દીર્ઘદર્ષીનું પરિણામ છે.

રાજ્ય સરકાર સમક્ષ એવી ઠોસ રજૂઆત હતી કે જો ભુજમાં લગભગ બે સદી પહેલા વ્રજભાષા પાઠશાળા ચાલતી હોય તો આધુનિક ગુજરાતે તેના પરથી કોઈક સંસ્થાકીય વ્યવસ્થા પણ ઉભી કરાવી જોઈએ. ભુજની વ્રજભાષા પાઠશાળાનું સ્મરણ કરીએ ત્યારે તે શાળાના એક પ્રતાપી વિદ્યાર્થી સંદગુરુ બ્રહ્માનંદ સ્વામીનું સ્મરણ અવશ્ય થાય છે. સ્વામીનું પુર્વાશ્રમનું નામ લાડુદાનજી હતું.

વ્રજભાષા પાઠશાળા-ભુજ (૨૪૪)માં સાહિત્ય-સંગીત તેમજ અનેક વિદ્યાઓની જાણકારી ખાણ (રાજસ્થાન)ના કવિ લાડુદાનજીએ પ્રાપ્ત કરી હતી. અભ્યાસ પૂર્ણ થઈ બાદ પાઠશાળાના નામને ઉજવણ કરી શકે તેવા આ સમર્થ કવિ એક નાના-મોટા રાજવીઓના દરબારમાં જાય છે. કવિ પોતાની યશસ્વી વિદ્યા તેમજ ઊંચી બુદ્ધિ પ્રતિભાના કારણે અનેક રાજવીઓની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરીને આદર-સત્કાર પામે છે. આવી યાત્રા દરમિયાન કવિ ભવાનગરના સુપ્રસિદ્ધ મહારાજ વજ્રસિંહજીને મળે છે. મહારાજ વજ્રસિંહજી પણ કવિની કવિશક્તિથી પ્રભાવિત થાય છે. રાજ્યની મહેમાનગતિ માણતા અને રાજવી સાથે વિદ્યા વ્યાસંગ કરતા કવિથી ભવાનગરમાં રાજવીના આગ્રહ તથા રનેશથી રોકાયા છે. આ સમયે દરબારમાં એક વાત થઈ જે કવિના જીવનમાં સંપૂર્ણ પરિવર્તન લાવનારી બની રહી. ભવાનગર તાબાના ગઢડામાં સ્વામિનારાયણ તરીકે ઓળખ પામેલા કોઈ તેજસ્વી પુરુષ પોતાના જ્ઞાન અને વ્યક્તિત્વથી સ્થાનિક લોકોનો અપૂર્વ આદર મેળવી રહ્યા છે તેવી વાત કહેવામાં

આવી. આ પ્રતિભ સંપન્ન વ્યક્તિને અનેક લોકો ભગવાન ગણીને પૂજે છે તેવી વાત રાજ્ય દરબારમાં કહેવામાં આવી. ચર્ચા દરમિયાન કોઈકે પ્રતિભાવ આપતા તર્ક કર્યો: કળિયુગમાં વળી ભગવાનનો અવતાર ક્યાંથી હોય? ઉપરાંત સ્વામિનારાયણ નામ પણ દરબારમાં બેઠેલા સૌને અપરિચિત જણાયું. મહારાજનો આગ્રહ અને પોતાની ઉત્કંઠાને હિસાબે કવિશ્રી લાડુદાનજી સહજાંદ સ્વામી તરીકે ઓળખાવતા આ પ્રભાવી પુરુષના દેવત્વની કસોટી કરવા સવારી લઈને ગઢડા જવા નીકળ્યા. કવિરાજની સવારી કાઠી દરબારોના ગામ ગઢડામાં પહોંચી. કવિરાજ મળવા ગયા ત્યારે સ્વામી સહજાંદ મુક્તાનંદ સ્વામી તથા કેટલાક ભક્તો સાથે બેઠા હતા. સ્વામી તમામ ભક્તમંડળ પર કૃપા કરી વચનામૃતના વચનો સંભળાવતા હતા. પ્રથમ દ્રષ્ટિએ રાજવી સમાન દેખાતા પ્રભાવી મહાકવિ લાડુદાનજી એ ભલ ખાચરની ડેલીએ અથ પર સવાર થઈને મહેમાન બનીને પહોંચ્યા. આવી ચંડેલા પ્રભાવી અતિથિ શ્રીજી મહારાજનો સત્કાર કરતા જ તેમના અંતપ્રાંત થઈ ગયા. કવિનો સત્કાર શ્રીજી મહારાજે પણ અંતરના ઉમળકાથી કર્યો. મહારાજનું દર્શન કરીને કૃતાર્થ થયેલા શીશ્રુકવિ લાડુદાનજીએ પોતાના

મનની વાતનું નીચેના સુંદર શબ્દોમાં બયાન કર્યું. આજની ધરી રે ધન્ય આજની ધરી. નેણે નીરખ્યા સહજાંદ ધન્ય આજની ધરી. પોતાના પ્રિય વતન મારવાડ તરફથી મુખ ફેરવી લાડુદાનજી શ્રીજી મહારાજના થઈને રહ્યા પોતાની તમામ દુનવ્યથી ઓળખ તથા સાયબીનો તેમણે ત્યાગ કર્યો. પોતાની અસાધારણ કાવ્યસર્જન શક્તિને કારણે મહારાજના અનેક પદોની રચના કરી. આજે પણ બ્રહ્માનંદ સ્વામી તરીકે ઓળખાતા આ પ્રતાપી સાધુના પદો-કીર્તનો મોટા પ્રમાણમાં ગવાતા અને ઝીલતા હોય છે.

સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના મહાન સાધુ તથા સાહિત્યના સમર્થ સર્જક બ્રહ્માનંદ સ્વામી તેમની ઉત્કટ ભક્તિને તેમજ ઉત્તમ સર્જનો માટે સદાકાળ જીવંત છે. આજ રીતે આવા મોટા ગણના કવિને તૈયાર કરનાર ૨૪૪ની વ્રજભાષા પાઠશાળા પણ ઇતિહાસમાં અલગ માન અને સ્થાન ધરાવે છે. આપણે આપણી નાવંદા કે તક્ષશિલા વિદ્યાપીઠનો ગૌરવથી ઉલ્લેખ કરીએ છીએ. આતું જ વિદ્યાનું એક ઉત્તમ ધામ એટલે ભુજની વ્રજભાષા પાઠશાળા. બ્રહ્મનુભવ પણ ભુજની આ પાઠશાળાના અમૂલ્ય રત્ન સમાન હતા. કચ્છના વિદ્વાન રાજવી મહારાજ શ્રી લખપતજી તથા તેમના રાજ્યકવિ હમીરજી રતુની સાહિત્ય પ્રીતિ તેમજ ઉદારતા અને દીર્ઘદર્ષિને કારણે આ સંસ્થાનો ઉદ્ભવ થયો અને કમળ: વિકાસ થયો. લગભગ બસ્ટો વર્ષ સુધી (ઈ.સ. ૧૭૪૯ થી ૧૯૪૯) આ પાઠશાળા કાર્યરત રહી. દેશના અનેક ભાગમાંથી સાહિત્ય તેમજ સર્વશાહી શિક્ષાની દીક્ષા પ્રાપ્ત કરવા માટે વિદ્યાના ઉપાસકો અહીં આવતા હતા. આપણાં આ ભવ્ય વારસાને જાળવવા રાજ્ય સરકારે કરેલો પ્રયાસ પ્રશંસનીય છે.

‘લોંગેવાલા ડે’ - આ દિવસે ભારતીય જવાનોએ પાકિસ્તાની સેનાને ઉલ્ટા પગે દોડાવી હતી

(ચોથી ડિસેમ્બર - ‘લોંગેવાલા ડે’)
‘...ઈશા અલ્લાહ, હમ નાસ્તા લોંગેવાલા મં કરંગે, દોપહરા કા ખાના રામગઢમં ખાયેંગે ઓર રાતા કા ખાના જેસલમરે મં હોંગા.’ એક જ દિવસમાં ખેલ ખતમ કરી લોંગેવાલા થઈ જેસલમર ઉપર કબજે જમાવવાના મનસૂબા સાથે નિકળેલા પાકિસ્તાની બ્રિગેડિયર જનરલ તારિક મીર અને તેમની ત્રણ હજારની સેનાને ભારતના ફક્ત ૧૨૦ જવાનોએ ૧૯૭૧ના આજના દિવસે ઉલ્ટા પગે પાછા પાકિસ્તાન તરફ દોડાવેલ. ભારતીય જવાનોની સંખ્યા ઓછી પણ જુસ્સો અસિમ હતો. ચોથી ડિસેમ્બર, ૧૯૭૧ના રોજ પાકિસ્તાની સેનાએ તેના નાપાક ઈરાદાઓ સાથે ભારત ઉપર હુમલો કર્યો. મેજર કુલદીપ ચાંદપુરીની આગેવાનીમાં ચાર અને પાંચ ડિસેમ્બર ચાલેલી આ લડાઈમાં પંજાબ રેજિમેન્ટના એકસોવીસ જવાનો ધારના રણમાં આખી રાત લડ્યા. બીજા દિવસે સવારથી ભારતીય વાયુ સેનાએ તેના ‘એચ.એફ. ૨૪ મારુટ’ અને ‘હોકર હુન્ટર’ એરક્રાફ્ટની મદદથી પાકિસ્તાની સેનાને પછડાટ આપવામાં અતિથિય ભૂમિકા ભજવી તેને આખરી અંજામ આપ્યો. આ યુધ્ધમાં એરક્રાફ્ટના હુમલાઓમાં ૨૨ પાકિસ્તાની ટેક અને રાત્રે જમીન હુમલાઓમાં ૧૨ ટેકો મળી કુલ ૩૪ ટેકોનો ખાતમો બોલાવવામાં આવેલ અને બીજા ૫૦૦ વાહનોનો નાશ થયેલ અને તેમાંના કેટલાક ભારતીય સેના દ્વારા કબજે લેવામાં આવેલ. પાકિસ્તાની સેનાના ૨૦૦ સૈનિકોના મૃત્યુ થયેલ.

કબ્જે મેળવી પૂર્વીય સીમા પર સમજૂતી માટે ભારતને મજબૂર ન કરે. તેની યોજના રામગઢ અને કિશનગઢની સીમાએથી રાજસ્થાનમાં પ્રવેશ કરવાની હતી. ચોથી ડિસેમ્બરે લેફ્ટનન્ટ ધરમીરસિંહ ૨૯ સૈનિકો સાથે સીમા ઉપર પેટ્રોલીંગ કરી રહ્યા હતા તે સમયે ત્યાં તેમને વાહનોની અવાજ સાંભળવાની સેના તેની ટેકો સાથે પિલર નંબર ૬૩૮ બાજુથી લોંગેવાલા પોસ્ટ તરફ આગળ વધી રહેલ છે. આટલી મોટી સેનાની ખબર પડતાં તુરંત મેજર ચાંદપુરીએ સહાય મેળવવા સેનાના મુખ્યાલયનો સંપર્ક કરી હથિયાર અને સૈનિકો મોકલવા વિનંતી કરી. એ વખતે પોસ્ટ ઉપર મર્યાદિત સંખ્યામાં હથિયારો અને સૈનિકો હતા. પણ મુખ્યાલયથી સંદેશ આવ્યો કે ‘ પોસ્ટ ખાલી કરી રામગઢ પાછા આવી જાઓ અથવા તો ૧૨૦ જવાનો દ્વારા લડો. ’ ભારતીય વાયુસેનાની મદદ માંગવામાં આવી પણ તેના ‘ હોકર હુન્ટર ’ એરક્રાફ્ટમાં પાછા હટવાને બદલે લડી લેવાનો ઉચિત સમજણું. ભારતીય સેના જીપ ઉપર લાગેલી રિકોચલવૈસ રાઈફલ અને ૮ ૧ એમ.એમ. મોર્ટરથી વળતો હુમલો કર્યો. શરૂઆતની કામગીરી એટલી ખતરનાક હતી કે પાકિસ્તાની સૈન્યે દૂર રહીને જ જંગ લડવાનો ફેંસલો કર્યો. અગ્નિ પરિક્ષાની રાત હતી. કોલાઈ તાકાત ધરાવતા ભારતના સૈનિકો ‘ જો બોલે સો નિહાલ સત શ્રી અકાલ ’ના નારાઓ સાથે દિવસ બની દુરમનો સામે ઉભા હતા. આમ, મર્યાદિત સૈનિકો

અને વાહનો સાથે ભારતીય જવાનોએ રાતના અંધારામાં પણ જમીન હુમલાઓમાં પાકિસ્તાની ૧૨ ટેકો અને સંખ્યાબંધ વાહનોનો ખાતમો બોલાવી સવાર પડે અને વાયુસેનાની મદદ મળે ત્યાં સુધી દુરમનોને આગળ વધવા ના દિધા. સૂરજ ઉગવાની રાહ જોવાઈ રહી હતી. આ યુધ્ધ દરમિયાન ભારતીય સૈનિકો નજીકમાં આવેલ ચારણોની દેવી તનોટરાય માતાજી (આવડમાં)ના મંદિરમાં સંતાઈને હુમલાઓ કરતા હતા ત્યારે આ મંદિર સહિત ભારતીય સૈનિકોનો ખાતમો બોલાવવા માટે દુરમનો દ્વારા ત્રણ હજાર જેટલા બૌદ્ધ ફેકવામાં આવેલ પણ તેનોટરાય માતાજીની કૃપાથી તેમાંથી એક પણ બૌદ્ધ કૃત્યો નહીં. આજે પણ આ બૌદ્ધ સજીવ હાલતમાં મંદિરના મ્યુઝિયમમાં રાખવામાં આવેલ છે. સવાર પડતાં જ આ લડાઈ વાયુસેના અને પાકિસ્તાની તોપખાના વચ્ચે શરૂ થઈ. વાયુસેનાએ બે ‘ હોકર હુન્ટર ’ વિમાનનોથી આક્રમક કર્યું. પણ આ એરક્રાફ્ટમાં આજની જેમ નેવિગેશન સિસ્ટમ એટલી બધી આધુનિક નહોતી અને પ્રકાશ પણ એટલો ઓછો હતો એટલે લેન્ડ માર્કિંગ વગર આકાશમાંથી જમીનનો અંદાજ લગાવવો મુશ્કેલ હતું. એટલે આ વિમાનો જેસલમરથી લોંગેવાલા જવાની સડકને ધ્યાને રાખી આગળ વધ્યા અને દુરમનો ઉપર ખૂબ જ નીચી ઊંચાઈથી હુમલા શરૂ કર્યા અને બપોર સુધીમાં

બુજની ડમરીઓમાં છૂપાયેલા ૨૨ પાકિસ્તાની ટેક અને સંખ્યાબંધ સાધનોને તબાહ કરી નાખ્યા. પાકિસ્તાની સૈન્ય આગળ વધી રહેલ ત્યારે વાયુસેનાએ તેના હુમલા વધારી દીધા, ત્યારે ગભરાઈ ગયેલા પાકિસ્તાની સૈનિકો તેમના ટેકો લઈ અહીંતલી ભાગવા લાગ્યા અને પીછેહઠ કરવા લાગ્યા. અને પોતાની જેસલમર કબજે કરવાની મુરાર બર ન આવતાં પાકિસ્તાન તરફ પરત ફરવું પડ્યું. આ જંગને પાર ઉતારનાર મેજર કુલદીપ સિંગ ચાંદપુરીએ તેમના અનોખા અંદાજમાં કીધું કે ‘ દુરમન આટલી મોટી ફોજ લઈને આવ્યો પણ ૨૩મી પંજાબ બટાલિયનના ધાયરામાં ફસાઈ ગયો. ’ આવા મેજર કુલદીપ સિંગ ચાંદપુરીને બહાદુરી ચંદ્રક ‘ મહાવીર ચક્ર ’થી નવાજવામાં આવેલ. તે વખતે તેમણે કહેલું કે ‘ મને આ મહાવીર ચક્ર અને અન્ય બહાદુરી પુરસ્કારો મળ્યા તેનો શ્રેય આજે પણ હું મારા સાહસી અને બહાદુર જવાનોને આપું છું. ’ સરહદ ઉપર હંમેશા લડવા પરત્વરે એવા આ બહાદુર ભારતીય સેના અધિકારીએ ૧૭મી નવેમ્બર, ૨૦૧૮ના રોજ આપણી વચ્ચેથી વિદાય લીધી.

૧૯૮૭માં આ યુધ્ધનું તાદૃશ્ય વર્ણન કરતી ‘ બોર્ડર ’ ફિલ્મ બની છે અને તેમાં લોંગેવાલા જંગના રિયલ હિરો મેજર કુલદીપ સિંગ ચાંદપુરીનો રોલ અભિનેતા સની દેઓલે કર્યો છે. લેફ્ટ. ધરમીરસિંહની ભૂમિકામાં અક્ષય ખન્ના છે.

૧૯૭૧ના ભારત-પાકિસ્તાન યુધ્ધમાં પાકિસ્તાનની નામોશીભરી હારનો ઇતિહાસ અને આ યુધ્ધ દરમિયાન કબજે લેવાયેલા ટેકો, વાહનો, તોપો, બંકરો વિગેરે દર્શાવતું પ્રદર્શન લોંગેવાલામાં છે. ચોથી ડિસેમ્બરને ‘ લોંગેવાલા ડે ’ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

(મો.) ૯૪૨૮૨ ૧૯૦૩૧૨

